

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 607/2021
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Народна банка Србије Београд, против тужених АА из ..., ког заступа пуномоћник Бранко Татић, адвокат из ..., ББ из ..., коју заступа пуномоћник Милан Козомора, адвокат из ..., ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, свих из ..., које заступа пуномоћник Драгољуб Мартиновић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2412/20 од 09.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2412/20 од 09.12.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 845/2018 од 07.09.2018. године у ставу првом одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да тужиоцу накнаде штету у износу од 37.275.476,00 динара са законском затезном каматом. У ставу другом обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка. У ставу трећем одбијен је захтев тужене другог реда за ослобађање од плаћања судских такса. Наведена пресуда исправљена је решењима истог суда од 07.11.2018. године и 13.03.2020. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2412/20 од 09.12.2020. године потврђена је наведена првостепена пресуда. У ставу другом одбијене су жалбе тужених и потврђено решење истог суда П 845/18 од 13.03.2020. године у делу којим су одбијени захтеви ових тужених за накнаду трошкова поступка преко досуђених до тражених.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, преко пуномоћника ЖЖ, по овлашћењу гувернера Народне банке Србије.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена јер је изјављена од стране неовлашћеног лица.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП предвиђено је да је ревизија недозвољена ако није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат. Члана 85. ст. 7 Закона предвиђа да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Уколико је странка Република Србија, државни орган или посебна организација која нема својство правног лица, односно која има својство правног лица, а чије се финансирање обезбеђује из буџета Републике Србије, као и јавне установе чији је оснивач Република Србија, исте заступа Државно правобранилаштво. Сходно члану 87. став 1. Закона о Народној банци, Република Србија је власник целокупног капитала Народне банке Србије, док у складу са одредбом члана 2. став 2. истог закона, Народна банка подлеже надзору Народне скупштине и њој одговара за свој рад. Из наведеног следи да је Народна банка државни орган па исту у поступку по ванредном правном леку мора заступати државни правобранилац у својству пуномоћника. Пуномоћје у том случају издаје надлежни орган Народне банке, односно гувернер или лице које је на то овлашћено.

Како ревизију против другостепене пресуде у име тужиоца није изјавило Државно правобранилаштво, већ пуномоћник по овлашћењу гувернера, Врховни касациони суд налази да је тако изјављена ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић